

Jos la baltă, mama rață
și bobocii stau să prindă
câte-o râmă lunguiață,
gărgăriță sau **omidă**.

Doar bobocul Mălăiță
stă departe și se teme.
Uite-l cum dă din codiță!
— Nu vreau să prind niciun vierme!

— Mălăiță, Mălăiță,
hai, măcar o **gărgăriță**,
dacă nu vrei **libelula**...
De când strig, mă doare gura!

Mălăiță, tot nimic.
Se ascunde după-o frunză.
— Eu nu pot, că sunt prea mic...
— Ei, asta e doar o scuză!

Frații tăi sunt mici și ei.
Uite cum aleargă-ntruna
Nini, Nona și Matei.
Haide, prinde și tu una!

— Mălăiță, Mălăiță,
prinde-o acum pe **gărgăriță!**
strigă mama rață-atunci.
Să nu miști, că o alungi!

Dar bobocul e speriat.
Fuge ca un cal la trap,
lipa-lipa pe uscat,
scuturând mereu din cap.

Apoi sare-n baltă, pleosc!
Se scufundă la băiță.
Frații râd, că îl cunosc:
— Ce isteț e Mălăiță!

